

Infarct

Thriller in drie bedrijven

door

HUB FOBER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **INFARCT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Lex Zuidema - projectontwikkelaar, die niet vies is van een avontuurtje en er net zomin om maalt, als dat avontuurtje toevallig de charmante vrouw van zijn beste vriend is

Brit - zijn wederhelft, weliswaar een geheim met hem delend, maar voor de rest niet het geringste idee hebbend van de escapade's van haar geliefde man

Walter Lieven - de argeloze, maar daarom niet minder bedrogen vriend van Lex, belast met de droeve taak zijn om het leven gebrachte echtgenote te identificeren

Anica - bij leven de vrouw van Walter en geliefde van Lex; overleden aan de gevolgen van een hartinfarct, dat bij nader inzien iets anders blijkt te zijn

Huig Bastiaans - kantoormedewerker van Lex, niet de snuggerste, en door zijn baas belast met een luguber karwei, dat z'n fysieke krachten eigenlijk te boven gaat

Cobie Melchior - in haar kwaliteit van representatieve dienstster, als zodanig het statussymbool van de familie Zuidema en zo gesloten als een oester

Commissaris - door de wol geverfde gemoedelijke tante, zich niet druk makend, zonder capsones, maar op de haar eigen specifieke wijze het doel nastrevend, dat ze zich gesteld heeft

DECOR:

Het stuk speelt in de woonkamer van een familie op betere stand en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een deur, die naar het kantoor voert, in de korte kant rechts een deur naar de slaapkamer, c.q. badkamer. In de brede achterwand een open doorgang. Naar links komt die uit bij de voordeur, naar rechts, bij de andere vertrekken van de woning. Tegen de achterwand staat een dressoir, waarvan een klein gedeelte, links of rechts, is ingericht als een soort buffet, gevormd door allerlei dranken, bijvoorbeeld op een glasplaat. Flessen wijn, sherry, wodka, 'n karaf met inhoud, alsmede een aantal glazen. Als de bühne het toelaat, kan deze drankhoek, zoals hij in de tekst genoemd wordt, ook anders gesitueerd zijn. Van het interieur dient verder deel uit te maken een divan, alsmede een tafel met drie stoelen. De overige aankleding kan naar eigen goeddunken, er in ieder geval rekening mee houdend, dat het verhaal in een beter milieu speelt.

EERSTE BEDRIJF

Cobie, gekleed als een echte dienstster in betere huizen, in het zwart, met klein wit schortje voor en kanten opzetje voren op het haar, is doende in de kamer, overwegend links; zij moet beslist een pruik dragen, zij het dan ook zo onopvallend mogelijk, alsmede een bril, met donkere forse montuur.

Lex: *(ruggelings op uit slaapkamer, hemd nog uit z'n broek, bezig de knoopjes dicht te maken, grinnikend)* Kom nou, Anica, zo is 't wel goed! Nóg perfecter kan niet meer!

Anica: *(keurig gekleed op uit de slaapkamer, met handtas, beringde vingers, oorclips en halsketting, alsmede enkele armbandjes, nog inspecterend terugkijkend)* Hier kan geen mens meer ontdekken, wat er gaande is geweest, hihhi. Zelfs jouw geliefde Brit niet.

Lex: *(grinnikend)* Is ook niet per se noodzakelijk, wel?

Cobie: Pardon. Maar eh, kan ik misschien nog met iets eh... ik bedoel, koffie of thee of zo?

Lex: Nee Cobie, vriendelijk aangeboden, maar we redden ons wel. Ga maar, 't is wel goed zo. *(Cobie af via doorgang rechts)*

Anica: *(haar argwanend nakijkend)* Is die meid ook wel te vertrouwen? Stel, dat ze haar mond voorbij praat! Ik zou onder geen enkele voorwaarde ruzie willen krijgen met Brit!

Lex: *(grinnikend)* Als mijn vrouw lucht mocht krijgen van onze escapade, weet jouw Walter het op hetzelfde moment ook en kunnen we het alle twee wel schudden. Maar maak je niet ongerust: Cobie is onbetaalbaar. Of beter gezegd, ze is juist wél betaalbaar. Hoe meer euro's ik haar stiekem toestop, hoe betrouwbaarder ze wordt.

Anica: *(schalks)* Als je haar niets anders toestopt dan euro's, kan ik er wel vrede mee hebben.

Lex: *(haar omarmend)* Ik heb er maar één om iets toe te stoppen en dat is mijn Anica!

Anica: *(zich vrolijk losmakend)* Hou op man! Zijn die twee dagen en nachten dan nóg niet toereikend geweest? Je bent gewoon onverzadigbaar!

Lex: Dat komt, omdat ik nu eenmaal niet genoeg van je kan krijgen.

Anica: En ik dacht nog wel, dat ome dokter je heeft aangeraden extreme inspanningen achterwege te laten, vanwege je rikketik.

Lex: *(vrolijk)* Dat klopt. Maar je verwacht extreme inspanningen met ritmische oefeningen! *(grijpt haar weer beet, haar kussend)* Weet je wat ik nu echt niet begriip?

Anica: *(zich tegen hem aanschurkend)* Ik ben een en al oor.

Lex: Hoe mijn kleine Anica het ooit in haar mooie hoofdje heeft gehaald om met iemand als Walter te trouwen! Ik bedoel, ik kan heel goed met 'm overweg, we zijn immers beste vrienden onder elkaar en 't is ook echt wel 'n geschikte vent, daarvan niet. Maar eerstens is hij veel te oud voor je en tweedens past hij ook op alle ander gebied niet bij je.

Anica: (*schalks*) Walter heeft ook zo z'n kwaliteiten, m'n beste meneer Zuidema, als je dat maar weet!

Lex: O ja! Daarom kom je bij mij natuurlijk ook halen, wat je thuis tekort komt. Een flinke vent achter de hand hebben, is immers nooit weg, nietwaar.

Anica: (*vrolijk*) Inplaats van hier de grote opschepper te staan uithangen, zou je er beter aan doen je eerst eens fatsoenlijk aan te kleden. Steek alsjeblieft dat hemd in je broek, want 't is geen gezicht zo!

Lex: (*is daarmee doende*) Wordt aan gewerkt, mevrouw Lieven. Zo meteen staat de best geklede man van Nederland voor u!

Anica: (*spottend*) En tevens de grootste branieschopper ook! Maar kom zeg, nu drinken we eerst nog samen 'n wijntje. Enerzijds ter bekroning van ons tweedaags eh, sportfestijn, zullen we maar zeggen, en anderzijds ter voorlopige afsluiting. Oké?

Lex: (*al bij de drankhoek*) Goed idee! Ben ik 't helemaal mee eens! (*neemt 'n fles, kijkt op het etiket*) Verhipt nee, dat is die van Brit. (*zoekt tussen de andere flessen*)

Anica: Zoek maar niet verder. De onze hebben we toch gisteravond soldaat gemaakt.

Lex: Dat is waar ook. (*af via midden rechts*) Momentje, haal ik even een nieuwe! (*Anica zet twee glazen op het dressoir gereed, neemt dan op de divan plaats, kijkt in spiegelkje dat ze uit haar handtas heeft gehaald, brengt nog wat rouge aan, doet nog wat aan d'r haar*)

Lex: (*achter bühne*) Auwa! De moord! Hoere rotfles!

Anica: (*alles terugstoppend in handtas, gemoedelijk*) Ajakkes, is stoethaspel Zuidema weer bezig! (*naar doorgang, roept*) Weer problemen met de fles?

Lex: (*opkomend, in de ene hand geopende fles, zakdoek om een vinger van de andere hand gewonden, met in die hand ook de schroefdop*) Alweer die verrekte schroefdop! (*zet fles op het dressoir, legt schroefdop ernaast*)

Anica: (*deels met rug naar de zaal toe*) Laat eens zien.

Lex: Dat ze die stomme klootdingen ook niet veiliger kunnen maken!

Anica: Valt nogal mee. Zoals gewoonlijk: klein schrammetje, veel bloed. (*spottend*) Past precies bij jou! Veel geblaas en weinig wol!

Lex: Ho ho freule. Let wel een beetje op je woorden, ja!

Anica: Maar er moet wel 'n pleister om. Heb je zoiets bij de hand?

Lex: Daar in de la. Zal ook wel 'n schaar bijliggen, denk ik.

Anica: *(trekt la open)* Ha, hier is al wat. *(haalt stuk hansaplast tevoorschijn, knipt er 'n stuk af)* Zo, nu haal er die zakdoek maar vanaf. Prima. Kijk, pleister erop... *(plakt die om de zere vinger)* zie je, en klaar is Kees! Vingertje weer als nieuw! *(heeft schaar terug in de la gelegd)* En kom nu maar hier met die zakdoek, *(neemt hem zo, dat de zaal terloops kan zien, dat er flink wat bloed op zit)* neem ik die wel mee. *(frommelt zakdoek in d'r handtas)* Heb ik ook nog 'n aandenken van je.

Lex: *(z'n vinger bekijkend en bestrijkend)* En ik zit ondertussen weer mooi met de stukken!

Anica: *(opgewekt, laat zich languit op de divan vallen)* Man, doe niet zo zielig! Zorg, dat er eindelijk eens wat in die glazen komt!

Lex: *(is daarmee bezig)* Zeg, moet je me eens vertellen, wat heb je Walter eigenlijk wijsgemaakt? Ik bedoel, waar je die twee dagen zou zijn?

Anica: Heb 'm helemaal niets hoeven wijs te maken. Hij is immers voortdurend voor het bedrijf onderweg. En dat is wel zo prettig. Hoef ik ook niet tegen 'm te liegen! *(Anica verstart nu opeens, komt lichtelijk overeind, met vertrokken gezicht, grote starre ogen, valt slap terug, haar arm zakt langs de divan omlaag, zodat haar hand haast de vloer raakt)*

Lex: *(ondertussen)* Ja ja, dat zal wel, zo pleit je jezelf vrij van schuld. *(heeft fles dichtgeschroefd en op plaats gezet, komt met de twee glazen aanzetten)* Typische logica van de vrouw. Maar hier, kijk eens, het beloofde wijntje. Hé, Anica, kom nou. Zóveel tijd hebben we nu ook niet meer. Brit kan elk moment terugkomen van d'r moeder, dat weet je... Anica? *(bezorgd)* Anica, wat is? Wat...? *(zet glazen uit de hand, raakt haar aan)* Anica! *(onthutst, geeft klopjes op haar wangen, in paniek)* Anica, wat doe je? *(komt nu langzaam overeind, met grote starogen, neemt hand van Anica, tilt arm omhoog, laat los, arm valt met plof omlaag, Lex, met hand voor z'n hoofd)* O God! 't Zal niet waar zijn! *(helemaal kapot)* De hemel sta me bij!

Huig: *(geen groot licht, beetje sullig, op dat moment op uit kantoor, verrast)* Ha, meneer Zuidema! U hier?

Lex: *(in paniek)* Huig? *(zich breed makend, om Huig te beletten langs hem heen te kijken, wat natuurlijk niet lukt)* Wat, wat kom jij doen?

Huig: Kijken of ik misschien 'n beetje limonade kan krijgen. De koffieautomaat staat daar *(nikt op kantoor)* nu immers niet aan. *(kijkt dan eens links, dan eens rechts om Lex heen naar de divan)*

Lex: Wat eh, wat zou jij met limonade moeten?

Huig: *(onnozel)* Drinken. Voor de dorst, meneer.

Lex: *(op kantoor doelend)* En eh, hoe ben je daar binnengekomen?

Huig: Door de personeelsingang van 't kantoor, meneer.

Lex: Was die dan niet gesloten?

Huig: Jawel meneer, maar ik heb de deur opengemaakt.

Lex: Waarmee?

Huig: Met de sleutel, die u me gegeven hebt.

Lex: En wat heb jij daar dan op een moment als dit te zoeken?

Huig: Ik zou nu ook liever thuis zijn, meneer. Maar u hebt me immers gevraagd het hele onkostenpakket van het project Wilgenhorst nog eens tot in de details op 'n rijtje te willen zetten.

Lex: O zo, ja ja.

Huig: *(achter Lex doelend)* Is dat eh, is dat niet mevrouw Lieven, meneer?

Lex: Nee nee, dat is eh... ik bedoel, ja ja, natuurlijk is dat mevrouw Lieven. En daar heb ik toch wat mee aan de hand, m'n beste jongen! Als ik je dat vertel! We zitten hier genoeglijk met elkaar te praten, zij en ik, bij een glaasje wijn, weet je wel, en opeens: pats, valt ze zo om!

Huig: *(angstig)* Dood?

Lex: *(triest)* Ja jongen, dood! *(met 'n snik)* Ik kan 't nóg niet bevatten! *(neemt 'n glas wijn, drinkt het in één teug leeg)* Ik ben er helemaal kapot van! Kan niets anders dan 'n hartinfarct zijn geweest!

Huig: *(verbouwereerd)* Gossie, als 't ú nou getroffen had, zou ik 't nóg kunnen accepteren, maar mevrouw Lieven... *(ziet dat Lex hem met grote ogen onthutst staat aan te staren, vlug)* Neem me niet kwalijk, sorry! Ik bedoelde, omdat u immers hartpatiënt bent.

Lex: Ach zo, ja ja.

Huig: Maar eh, zal ik dan maar de politie voor u bellen?

Lex: *(ontzet)* De politie? Maar, m'n beste jongen toch, ik geloof dat jij je niet goed voelt! *(drinkt het tweede glas in één teug leeg)*

Huig: Ja, ziet u, meneer, ik begrijp best wel, dat u overstuur bent, maar anderzijds, we kunnen haar hier toch niet zomaar laten liggen! Zeker mevrouw Lieven niet!

Lex: Dat begrijp ik ook wel, m'n beste jongen. Maar de politie? Dat is toch zeker wel het allerlaatste! Stel je eens voor, dat mijn vrouw erach... Ik bedoel eh, mijn vrouw zou immers ik weet niet wat kunnen gaan denken. Net zo goed als meneer Lieven!

Huig: Ja ja, dat is natuurlijk waar. *(peinzend)* En in de stad zal het 't gesprek van de dag zijn, als bekend wordt, dat bij projectontwikkelaar Zuidema 'n dode werd gevonden.

Lex: Zie je wel! Dan is m'n reputatie naar de bliksem! En dan ook nog uitgerekend op 'n moment, dat we met zoiets groots bezig zijn als de Wilgenhorst!

Huig: (*ongelovig*) Zit u er dan soms aan te denken om het lijk eh, ik bedoel, om mevrouw Lieven op de een of andere manier naar een andere plek te brengen?

Lex: Je zegt het, m'n beste jongen, je zegt het! En ik dank de hemel op m'n blote knietjes, dat uitgerekend jij er nu bent!

Huig: (*niet-begrijpend*) Hoezo ik, meneer?

Lex: Omdat jij van al m'n personeelsleden de betrouwbaarste en de meest geschikte bent, om de dode discreet te laten eh...

Huig: (*ontzet*) Verdwijnen, bedoelt u? O nee, meneer Zuidema, o nee! Alstublieft, daar ben ik niet de geschikte persoon voor!

Lex: (*smekend*) Luister Huig, m'n beste Huig, 't zal je ook geen windeieren leggen! Ik benoem je onmiddellijk tot personeelschef, met 'n ferme salarisverhoging!

Huig: (*beslist*) Nee, meneer Zuidema, daar begin ik niet aan!

Lex: (*roept*) Bovendien geef ik je twintigduizend cash!

Huig: Meneer Zuidema, ik doe 't niet!

Lex: Vijftigduizend!

Huig: Geen denken aan!

Lex: Honderdduizend!

Huig: (*rustig, bezwerend*) Meneer Zuidema, laten we nu eerlijk zijn. Op dit moment hebt u nog geen honderd euro aan liquide middelen. Het heeft toch geen zin om uzelf iets wijs te maken!

Lex: (*ten einde raad*) Luister jongen, dan benoem ik je met onmiddellijke ingang tot m'n compagnon!

Huig: (*geïnteresseerd*) Tot uw compagnon?

Lex: (*voelt dat hij beet heeft*) Zeker jongen, tot m'n compagnon!

Huig: Met rechtsgeldige papieren? Vastgelegd bij een notaris?

Lex: Wat dacht je!

Huig: En daarna alles op fifty-fifty-basis?

Lex: Logisch! Wat anders?

Huig: Gossie zeg!

Lex: Ja ja. En op 't moment mag 't er bij ons dan financieel niet zo florissant uitzien, maar als het project Wilgenhorst eenmaal tot volle ontplooiing komt, m'n beste jongen, miljoenen zeg ik je, miljoenen!

Huig: (*men ziet de hebzucht*) Ja zeg, dat lijkt me wel wat! Miljoenen! Dat klinkt niet slecht! En eh, wat zou ik dan daarvoor moeten doen?

Lex: Op de eerste plaats en vóór alles, je mond dichthouden over wat je hier gezien hebt!

Huig: (*opgewekt*) Nou, dat is makkelijk zat. Zeker als er miljoenen mee te verdienen zijn.

Lex: Dat dacht ik toch zeker ook. En op de tweede plaats moet je er natuurlijk voor zorgen, dat mevrouw Lieven hier vandaan komt.

Huig: (*ontzet*) Ik?

Lex: Ja zeg, je denkt toch zeker niet, dat je vandaag de dag miljoenen kunt verdienen door alleen zomaar een beetje te zwijgen!

Huig: Nee nee, dat begrijp ik. Maar eh, hebt u dan enig idee waar we, ik bedoel, wat wij met de dode... met mevrouw Lieven moeten doen?

Lex: Makkelijk zat, m'n beste jongen! 'n Fluitje van 'n cent! Hoef je je helemaal niet druk om te maken.

Huig: (*benauwd*) Dat zegt u, ja.

Lex: Eerlijk waar, Huig, geloof me nou! Ik zou 't toch niet durven, m'n partner een onmogelijke opgave in z'n maag te splitsen! Luister, je haalt (*nikt op kantoor*) het vloerkleed van hiernaast en daar wikkelen we haar dan in, zodat ze niet aan eventuele nieuwsgierige blikken is blootgesteld.

Huig: (*medelijdend*) Die aardige mevrouw Lieven in een ordinair vloerkleed?

Lex: Ze is dood, m'n beste jongen, begrijp dat toch!

Huig: Ja ja, oké. En verder?

Lex: Weet je de grindgaten aan het einde van de stad, links bezijden het Bosmeer?

Huig: O ja, die weet ik best!

Lex: Wel, moet ik dan nog meer zeggen?

Huig: (*onthutst*) Maar daar kunnen we haar toch zeker niet naartoe brengen! Daar wordt tegenwoordig niet meer gebaggerd en dan vinden ze haar nooit!

Lex: (*bezwerend*) Maar, m'n lieve jongen, dat is toch net de bedoeling! Ze mogen haar immers ook niet vinden!

Huig: (*Anica bekijkend*) Zo'n mooie mevrouw... (*hoofdschuddend*) en dan in die troep daar...

Lex: Huig, alsjeblieft, bedoe je niet! Denk liever aan die miljoenen!

Huig: Oké, oké! Maar eh, hoe krijgen we haar dan op die onzalige plek?

Lex: Huig, m'n beste jongen, ik heb de indruk, dat je me nog steeds niet begrijpt. Je hebt 't de hele tijd maar over "we" en "wij", maar "wij" brengen haar daar niet naartoe! "Jij" doet dat!

Huig: (*gelaten*) Ik breng haar daar naartoe. Accoord! En? Met uw wagen?

Lex: Maar nee man, ze heeft haar eigen wagen! Beneden in de garage. Een zilvergrijze BMW, in vak vijf, helemaal links.

Huig: Ach zo. Maar dan kan ze toch ook zelf daar... (*ontdekt het nu, naar het lijk kijkend*) O nee, in die toestand kan ze dat natuurlijk niet.

Lex: (*terzijde, in zichzelf*) Je zou zo'n oen als compagnon hebben! (*tot Huig*) Ga nu dat kleed halen, jongen! M'n vrouw kan elk moment komen opdagen!

Huig: *(verwonderd)* Moet die dan ook mee?

Lex: *(met stemverheffing)* Dat kleed!

Huig: *(af in kantoor, mopperend)* 't Is toch zeker geen aangenomen werk!

Lex: *(bij de drankhoek, grijpt de fles wodka, neemt 'n ferme slok)* Als dit ooit ontdekt wordt, kan ik me wel opvouwen! *(neemt weer 'n slok uit de fles, dan, schrikkend)* Verhipt, haar sieraden! Misschien kunnen we 't wel naar roef laten uitzien! *(is nu gehaast doende Anica te ontdoen van halsketting, oorclips, ringen en armbanden, propt alles in de handtas, terwijl Huig uit kantoor opkomt met het opgerolde vloerkleed, kwakt het gewoon neer)*

Huig: *(op het kleed doelend)* Hadden we er niet eerst even met de stofzuiger overheen moeten gaan?

Lex: *(sarcastisch)* Wil je nog grote schoonmaak gaan houden ook? *(bukt zich naar het kleed, kom, pak... (ziet nu de glazen, gehaast)* Gloeiende, die glazen! *(zoekt in z'n zak)* Die kunnen hier niet zo blijven staan! Waar heb ik nou m'n zak... ach, verdomme! Heb jij 'n zakdoek bij je?

Huig: *(laconiek)* Ja. *(verroert zich verder niet)*

Lex: *(geïrriteerd)* Geef 'm dan man!

Huig: *(zakdoek tevoorschijn halend)* Maar hij is wel niet meer helemaal brandschoon.

Lex: *(ongeduldig)* Kom op met die lap! *(krijgt 'm, begint haastig de glazen van binnen te drogen, zet ze terug bij de drankhoek, steekt zakdoek bij zich, bukt zich naar het kleed)* Zo, en nu help me haar in dat kleed te krijgen! *(samen ontrollen ze het kleed, tillen Anica erop, rollen er haar in, zodat ze helemaal verpakt is)*

Huig: *(de bundel bekijkend)* Gossie, meneer Zuidema, weet u ook, dat dit niet de eerste keer is?

Lex: *(geschrokken)* Wat niet de eerste keer?

Huig: Cleopatra werd ook ooit op zo'n manier vervoerd. Maar die leefde toen wel nog. Zij is pas later...

Lex: *(al aan Anica tillend)* Lig niet te ouwehoeren man! Kom, pak beet!

Huig: *(richting doorgang)* Even kijken of de kust veilig is.

Lex: *(geprikeld)* Niet zo! *(nikt op kantoor)* We gaan via de personeelsingang. Lopen we minder risico iemand tegen te komen. Allé, pak vast!

Huig: *(begint ook te tillen)* Oei, dat is wel behoorlijk zwaar zeg! Zal me nooit lukken haar alleen in de lift en daarna in d'r wagen te tillen.

Lex: Maak je maar niet ongerust, ik ga wel mee tot aan de wagen. *(gehaast)* Maar wacht zeg, *(de handtas grijpend en in zijvak zoekend)* haar autosleutel moet je ook nog hebben! *(heeft etuitje met sleutels gevonden, geeft hem dat, alsook de tas)* En luister, deze tas moet ook

mee! *(legt haar op de bundel)* En wat je nu moet doen, is het volgende. Als je haar bij die grindgaten gedumpt hebt, rij je haar auto naar Schiphol en parkeert hem daar ergens. Maar de tas, die moet je onderweg ergens in de plomp gooien. Daar zitten haar sieraden en rijbewijs in.

Huig: Ha, ik begrijp 't al. Als iemand haar rijbewijs later eens bij toeval mocht vinden, zou hij er ook nog misbruik van kunnen gaan maken.

Lex: *(even ogen ten hemel, dan royaal)* Bravo, m'n jongen! Je bent nog lang niet zo stom als je d'r... ik eh, ik bedoel, je hebt heus wel 'n clever kopje, dat heb ik altijd al geweten. *(maakt kantoordeur open)* Maar kom, nu moeten we echt aan 't werk. *(beginnen beiden te tillen)*

Huig: *(meteen weer loslatend)* Momentje, meneer Zuidema, u moet me wel nog m'n zakdoek teruggeven.

Lex: *(hem de zakdoek gevend, met ingehouden woede, ogen ten hemel)* Hier! Alsjeblieft! Anders nog iets?

Huig: *(steekt zakdoek bij zich, laconiek)* Nee, dat was 't. *(bukt zich meteen, begint ook te tillen)* En laten we nu maar voortmaken. *(en, terwijl ze haar afdragen)* Denk dat ik sowieso 'n stoot overuren aan 't declareren kom... zeker als ik nog helemaal naar Schiphol moet. *(deur dicht en inmiddels is al aangebeld, men ziet Cobie via de doorgang van rechts naar links gaan)*

Cobie: *(achter bühne)* Ha, mevrouw Zuidema, u bent er weer! Kom, geeft u mij de tas maar.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto